

NORMAN R. GULLEY

PREPARACIÓ PER AL TEMPS DE LA FI

NORMAN R. GULLEY

PREPARACIÓ PER AL TEMPS DE LA FI

Guia d'Estudi de la Bíblia
(Lliçons de l'Escola Sabàtica)

Edició abril-juny 2018

Preparació per al temps de la fi

Guia d'Estudi de la Bíblia
(Lliçons de l'Escola Sabàtica)
Edició per a Adults
Abril-juny 2018

Autor

Norman R. Gulley

Director general

Clifford Goldstein

Director

Marcos G. Blanco

Traducció a l'espanyol i redacció editorial

Claudia Blath

Disseny

Ivonne Leichner

Traducció (no autoritzada)

Joan Rosique Riudoms

(A partir de l'edició en espanyol d'Editorial Safeliz:

NORMAN R. GULLEY: *Preparación para el tiempo del fin.*

Guía de Estudio de la Biblia [Lecciones de la Escuela Sabática].

Edición para Maestros, Abril-Junio de 2018.

Colmenar Viejo [Madrid]: Editorial Safeliz, S.L.)

Pàgina web de l'edició en català

<http://www.recursosbiblics.com/>

SUMARI

Introducció. CRIST I LA FI DELS DIES	7
Clau d'abreviatures	9
Bibliografia	10
1. El conflicte còsmic	11
2. Daniel i el temps de la fi	18
3. Jesús i el llibre de l'Apocalipsi	25
4. La salvació i el temps de la fi	32
5. Crist al Santuari celestial	39
6. El “canvi” de la Llei	46
7. Mateu 24 i 25	53
8. Adorar al Creador	60
9. Enganys del temps de la fi	67
10. Estats Units i Babilònia	74
11. Els segell de Déu o la marca de la bèstia?	81
12. Babilònia i l'Harmagedon	88
13. El retorn del nostre Senyor Jesús	95

INTRODUCCIÓ

CRIST I LA FI DELS DIES

A les últimes hores de la seva estada terrenal, el Jesús encarnat va dirigir aquestes paraules de consol als seus deixebles:

“Que el vostre cor no s'inquieti; confieu en Déu, confieu també en mi. A la casa del meu Pare hi ha moltes estances, si no fos així, us hauria dit que vaig a preparar-vos-hi lloc? Si hi vaig i us hi preparo lloc, tornaré i us recolliré amb mi per tal que, on jo sóc, vosaltres també hi sigueu. I el camí que duu on jo vaig, ja el coneixeu” (Joan 14:1-4).

Encara que sens dubte no van entendre completament el significat del que els va dir, ni el temps en què es compliria la seva promesa, els deixebles indubtablement van obtenir consol de les paraules de Jesús. *Una habitació a la casa del seu Pare? Un lloc que Jesús mateix els estava preparant?* Segurament, això seria millor que qualsevol lloc d'aquest món en què es trobessin en aquell moment.

De fet, no molt abans, mentre estava reunit amb els seus deixebles, Jesús els va donar un ràpid repàs del que succeiria abans del seu retorn. Era una mena d'“història del futur”, i no era atractiva. Les guerres, els rumors de guerres, la fam, els enfrontaments entre nacions i els terratrèmols, tot això era, segons Jesús, només “principi de dolors”. També s'acostaven persecucions, traïcions, enganys i judicis.

Avui, des de la nostra perspectiva privilegiada en el transcurs de la història, podem veure que va passar gairebé tot el que Jesús va advertir que passaria, i també tal com ho va predir. A més, podem veure el compliment de dos importants profecies de temps. La primera és la d'“un temps, dos temps, i la meitat d'un temps” de Daniel 7:25 (*veure també* Apocalipsi 12:6, 14; 13:5; Nombres 14:34), que va començar al segle VI d.C. i va acabar a finals del segle XVIII (any 1798). Després, també, la profecia dels 2.300 dies de Daniel 8:14 –la que abasta una major quantitat de temps– va aconseguir el seu compliment l'any 1844.

Indubtablement, llavors, ara estem vivint la “fi dels dies” (Daniel 12:13). Però, no només no sabem quan arribarà la fi (que culminarà amb la segona vinguda de Jesús), sinó a més no *necessitem* saber-ho. Només ens cal saber que Crist vindrà i que, quan arribi, hem d'estar preparats.

De quina manera? Potser la millor resposta es trobi en aquest text: “Així, doncs, tal com heu rebut Crist Jesús, el Senyor, avanceu en ell” (Colossencs 2:6). En altres paraules, amb tants esdeveniments mundials, amb tants titulars i tantes teories sobre els últims temps, és fàcil distreure's i centrar-se massa en les coses que creiem que donen pas a la vinguda de Crist en lloc de centrar-nos en Jesús, que és l'única clau per a la nostra preparació.

Aquest trimestre centrarem la nostra atenció en el temps de la fi, però no totalment. El veritable èmfasi està en Jesús, però en el context dels darrers dies i de com preparar-nos per a ells. Sí, hem de considerar dates, esdeveniments mundials i la història mateixa, perquè la Bíblia parla d'ells en relació amb la fi. No obstant això, fins i tot en aquest context, la Bíblia parla de Jesús: de qui és ell, què ha fet per nosaltres, què fa en nosaltres i què farà quan torni. Crist, i aquest crucificat, ha de ser el centre de la nostra fe; o, com va dir Pau: “Em vaig

proposar no saber altra cosa entre vosaltres sinó Jesucrist, i aquest, crucificat” (1 Corintis 2:2). Com més ens enfoquem en ell, més ens semblarem a ell, més li serem obedients i més preparats estarem per tot allò que ens espera, tant en el futur immediat com al final, el dia en què entrarem al “lloc” que Jesús ha preparat per a aquells que l'estimen.

El doctor Norman R. Gulley és professor de Recerca en Teologia Sistemàtica a la Southern Adventist University, Tennessee, Estats Units.

CLAU D'ABREVIATURES

<i>BCI</i>	<i>Biblia Catalana Interconfessional</i>
<i>BEC</i>	<i>Biblia Evangèlica Catalana, “La Bíblia del 2000”</i>
<i>BM</i>	<i>La Bíblia [dels monjos] de Montserrat</i>
<i>CBA</i>	<i>Comentario bíblico adventista, 7 volums</i>
<i>CSS</i>	<i>Consejos sobre la salud</i>
<i>DNC</i>	<i>Dios nos cuida</i>
<i>DTG</i>	<i>El Deseado de todas las gentes</i>
<i>Ed</i>	<i>La educación</i>
<i>EJ</i>	<i>Exaltad a Jesús</i>
<i>FO</i>	<i>Fe y obras</i>
<i>GC</i>	<i>La gran controvèrsia*</i> [Edició en català d' <i>El conflicto de los siglos</i>]
<i>HAp</i>	<i>Los hechos de los apóstoles</i>
<i>NTV</i>	<i>Santa Biblia, versió Nueva Traducción Viviente</i>
<i>NVI</i>	<i>Santa Biblia, versió Nueva Versión Internacional</i>
<i>MLT</i>	<i>My Life Today</i>
<i>PDT</i>	<i>Santa Biblia, versió Palabra de Dios para todos</i>
<i>PP</i>	<i>Patriarcas y profetas</i>
<i>PR</i>	<i>Profetas y reyes</i>
<i>PVGM</i>	<i>Palabras de vida del gran Maestro</i>
<i>RVA 2015</i>	<i>La Biblia, versió Reina-Valera 2015</i>
<i>SBT</i>	<i>La Santa Biblia, versió de la Societat Bíblica Trinitària[#]</i>
<i>TI</i>	<i>Testimonios para la iglesia, 9 volums</i>

*Les cites bíbliques són reproduïdes, a no ser que es digui el contrari, de la Bíblia Evangèlica Catalana, “La Bíblia del 2000”.
Institució Bíblica Evangèlica de Catalunya, 2000 (2a ed.).*

En la transcripció de les cites bíbliques de l'Antic Testament, s'ha utilitzat “Jehovà” en substitució de “el Senyor” i “Jahveh”.

* WHITE, ELLEN G., *La gran controvèrsia*. Colmenar Viejo (Madrid, España): Editorial Safeliz, 2013. ISBN: 978-84-7208-462-9. El nombre dins dels claudàtors [] correspon a la foliació de l'edició Biblioteca del Hogar Cristiano.

La Santa Biblia, editada per la Societat Bíblica Trinitària. <http://www.societatbiblicatrinitaria.cat>. Londres: Tyndale House, 2009. ISBN: 978-1-86228-359-6.

BIBLIOGRAFIA

- BALDWIN, JOHN, ed. *Creation, Catastrophe, and Calvary: Why a Global Flood Is Vital to the Doctrine of Atonement*. Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 2000.
- BAUDELAIRE, CHARLES, *Le Spleen de Paris, oeuvres completes*. Paris: Bibliothèque de la Pléiade, 1961.
- DOUKHAN, JACQUES B., *Proverbs*. Nampa, Idaho: Pacific Press, 2014.
- , “The Tension of Seventh-day Adventist Identity: An Existential & Eschatological Perspective”, a JOURNAL OF THE ADVENTIST THEOLOGICAL SOCIETY, 26 de gener de 2015.
- , *Secretos del Apocalipsis: El Apocalipsis visto a través de ojos hebreos*. Florida, Buenos Aires: ACES, 2008.
- HERODOTUS, *Books I and II* (traduït per A. D. Godley). Mass.: Harvard University Press, 1975.
- HOBBS, THOMAS, *Leviathan*. Andrew Crooke, 1651.
- PAULIEN, JON, *Armageddon at the Door*. Hagerstown, Md.: Autumn House Publishing, una altra marca editorial de Review and Herald Publishing Association, 2008.
- , *What the Bible Says About the End-Time*. Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 1998.
- RENAN, ERNEST, *Antichrist: Including the Period from the Arrival of Paul in Rome to the End of the Jewish Revolution* (traduït i editat a l'anglès per John Henry Allen). Boston, Mass.: Roberts Brothers, 1897.
- Tratado de teología adventista del séptimo día*. Florida Oeste, Buenos Aires, República Argentina: ACES, 2009.

EL CONFLICTE CÒSMIC

Dissabte 31 de març

LLEGEIX PER L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Ezequiel 28:1, 2, 11-17; Gènesi 3:1-7; Apocalipsi 12:1-17; Romans 8:31-39; Apocalipsi 14:12.

PER MEMORITZAR:

“Aleshores, el drac, ple de ràbia contra la dona, se n'anà a fer la guerra contra la resta dels seus descendents, els qui guarden els manaments de Déu i mantenen el testimoniatge de Jesús” (Apocalipsi 12:17).

El conflicte Còsmic, de vegades anomenat “la Gran Controvèrsia” o “el Gran conflicte”, és la cosmovisió bíblica. Constitueix el rerefons en el qual es desplega el drama del nostre món, i fins i tot de l'univers. El pecat, el patiment, la mort, el sorgiment i la caiguda de les nacions, la difusió de l'evangeli, els esdeveniments dels últims dies, tot això passa en el context del conflicte Còsmic.

Aquesta setmana analitzarem alguns llocs determinants en els que es va instal·lar el conflicte que, per alguna raó misteriosa, es va iniciar al cor de Lucifer, un ésser perfecte, qui va portar la seva rebel·lió a la Terra a través de la caiguda d'Adam i d'Eva, altres éssers perfectes. A partir d'aquests dos “punts d'articulació” (la caiguda de Lucifer i, després, la dels nostres primers pares), la Gran Controvèrsia es va establir i ha fet estralls des de llavors. Cada un de nosaltres és part d'aquest drama còsmic.

El millor no és només que, un dia, això acabarà, sinó que també acabarà amb la victòria total de Crist sobre Satanàs. I el millor de tot és que, a causa de l'exhaustivitat del que Jesús va fer a la Creu, tots podem participar en aquesta victòria. I, com a part d'aquesta victòria, Déu ens crida a la fe i a l'obediència ara, mentre esperem tot el que se'ns ha promès en Jesús, la vinguda del qual està garantida.

LA CAIGUDA D'UN ÉSSER PERFECTE

Si el conflicte còsmic constitueix el marc de la cosmovisió bíblica, sorgeix una sèrie de preguntes. Una qüestió important és: *Com va començar tot?* Atès que l'univers va ser creat per un Déu amant, és raonable assumir que el mal, la violència i el conflicte indubtablement no formaven part de la Creació des del principi. El conflicte hauria d'haver sorgit al marge de la creació original i és indubtable que no va ser necessàriament un resultat d'ella. No obstant això, el conflicte és aquí, és real i tots hi estem involucrats.

Llegeix Ezequiel 28:1 i 2, i 11 al 17; i Isaïes 14:12 al 14. Què ens ensenyen aquests passatges sobre la caiguda de Llucifer i el sorgiment del mal?

Llucifer era un ésser perfecte que vivia al cel. Com va poder haver sorgit la iniquitat en ell, especialment en un ambient com aquest? No ho sabem. Potser és aquesta la raó per la qual la Bíblia parla del “misteri de la impietat”* (2 Tessalonicencs 2:7).

Més enllà de la realitat del lliure albir que Déu ha donat a totes les seves criatures intel·ligents, no hi ha cap raó per la caiguda de Llucifer. Ellen G. White va expressar aquests pensaments profunds: “És impossible explicar l'origen del mal, com també ho és donar una raó de la seva existència. [...] El pecat és un intrús, no hi ha cap raó que pugui explicar la seva presència. És misteriós, inexplicable; excusar-lo equivaldria a defensar-lo. Si es pogués trobar alguna excusa a favor seu o senyalar la causa de la seva existència, deixaria de ser pecat” (GC, “L'origen del mal”, pàg. 295 [546]).

Substitueix la paraula *pecat* per *mal* (i viceversa), i la declaració funciona igual de bé. “És impossible explicar l'origen del [pecat], com també ho és donar una raó de la seva existència. [...] El [mal] és un intrús, no hi ha cap raó que pugui explicar la seva presència. És misteriós, inexplicable; excusar-lo equivaldria a defensar-lo. Si es pogués trobar alguna excusa a favor seu o senyalar la causa de la seva existència, deixaria de ser [dolent]”.

Pensa en la teva pròpia experiència amb la realitat del lliure albir. Per què hem de meditar, curosament i en oració, sobre les decisions que prenem fent ús del nostre lliure albir?

* A SBT: “misteri de la iniquitat”. (Nota del traductor).

MÉS QUE CONEIXEMENT INTEL·LECTUAL

Tot i que no podem explicar per què va sorgir el mal (ja que no hi ha justificació per a la seva existència), la Bíblia revela que va començar al cor de Lucifer al cel. A més de les fascinants revelacions que obtenim dels escrits d'Ellen G. White (per exemple, *veure* el capítol “L'origen del mal” a *GC*), la Bíblia no ens diu molt més sobre com va començar en el cel. No obstant això, la Paraula de Déu és més explícita pel que fa a la manera com va sorgir a la Terra.

Llegeix Gènesi 3:1 al 7. Què va passar aquí que mostra la culpabilitat d'Adam i d'Eva en el que va passar?

El trist d'això és que Eva sabia quines havien estat les paraules de Déu. Ella les va repetir: “Del fruit de l'arbre que hi ha al mig del jardí, Déu ha dit: No en mengeu ni el toqueu, perquè morireu” (Gènesi 3:3). Tot i que la Bíblia no esmenta res pel que fa a tocar el fruit, ella sabia del cert que menjar-lo conduiria a la mort.

Satanàs, llavors, oberta i descaradament, contradia aquestes paraules. “La serp va contestar a la dona: ‘I ca! No morireu pas!’” (Gènesi 3:4).

Podria haver-hi un contrast més marcat? Tot i que el plantejament de Satanàs va ser subtil al principi, una vegada que va captar l'atenció d'ella i va veure que no es resistia, va desafiar de manera oberta el mandat del Senyor. I el tràgic és que Eva no estava obrant des d'una posició d'ignorància. No podia dir: “*No ho sabia, no ho sabia*”.

Perquè ella *sí* que ho sabia.

No obstant això, tot i aquest coneixement, ella va actuar malament de totes maneres. Si, fins i tot en l'entorn perfecte de l'Edèn, el coneixement no va ser suficient en si per evitar que Eva (i després Adam, que també sabia la veritat) pequés, no ens hem d'enganyar al creure que el coneixement arriba per salvar-nos ara. Sí, hem de saber el que ens diu la Paraula de Déu. Però, a més de saber, necessitem la mena de lliurament en la qual també *obeïm* el que ens diu.

Déu va dir una cosa, Satanàs va dir una altra. Tot i el coneixement que Adam i Eva tenien, van triar escoltar a Satanàs. Pensa en com de poc ha canviat això a través dels mil·lennis. De quina manera podem evitar cometre el mateix tipus d'error?

GUERRA AL CEL I A LA TERRA

La caiguda dels nostres primers pares va sumir al món en el pecat, la maldat i la mort. Es pot discrepar de les causes immediates, o de qui té la culpa, però qui pot negar la realitat de l'agitació, la violència, els trastorns i els conflictes que aquí ens afligeixen?

Parlem d'un *conflicte còsmic*; i està bé i és cert. Però, per més que aquest conflicte tingui orígens còsmics, també s'està lliurant aquí a la Terra. De fet, tota la història bíblica, des de la caiguda a l'Edèn fins als esdeveniments finals que condueixen a la segona vinguda de Jesús, en molts sentits és l'exposició bíblica de la Gran Controvèrsia. Vivim enmig d'aquest conflicte. La Paraula de Déu ens explica el que està succeint, el que està darrere d'ell i més encara: com va a acabar.

Llegeix Apocalipsi 12: 1 al 17. Quines batalles descriu aquest capítol que es van lliurar tant al cel com a la Terra?

Veiem una batalla al cel, i també batalles a la Terra. La primera és entre el drac (Satanàs, Apocalipsi 12:7-9) i Miquel (significat hebreu: “Qui és com Déu?”). El rebel Llucifer va arribar a conèixer-se com Satanàs (“Adversari”), que és simplement un ésser creat que lluita contra l'etern Creador, Jesús (Hebreus 1:1, 2; Joan 1:1-4).

Llucifer es va rebel·lar contra el seu Creador. La Gran Controvèrsia no es tracta d'un duel de déus; es tracta d'una *criatura* que es rebel·la contra el seu *Creador* i que manifesta aquesta rebel·lió atacant també a la Creació.

En fracassar en la batalla contra Crist en el cel, Satanàs va tractar de perseguir-lo en la Terra immediatament després del seu naixement humà (Apocalipsi 12:4). Com aquí va fracassar en la seva batalla contra Crist, i després va tornar a fracassar contra ell en el desert i més tard a la Creu, Satanàs (després de la seva derrota irreversible al Calvari) se'n va anar a fer la guerra contra el poble de Crist. Aquesta guerra s'ha prolongat durant gran part de la història cristiana (Apocalipsi 12:6, 14-16), i continuarà fins a la fi (Apocalipsi 12:17), fins que Satanàs enfronti una altra derrota, aquest cop a la segona vinguda de Jesús.

Llegeix Apocalipsi 12:10 al 12. Quina esperança trobem en aquests versicles enmig de tot el conflicte que veiem en els altres passatges?

AMB VOSALTRES TOTS ELS DIES, FINS A LA FI

El llibre d'Apocalipsi va predir la persecució que el poble de Déu afrontaria durant bona part de la història de l'església. Els 1.260 dies profètics d'Apocalipsi 12:6 (*veure també* Apocalipsi 12:14) apunten a 1.260 anys durant els quals es persegueix l'església.

“Aquestes persecucions, que començaren amb Neró, a l'època del martiri de l'apòstol Pau, continuaren amb més o menys violència durant segles. S'acusava calumniosament als cristians dels crims més monstruosos i se'ls considerava la causa de les majors calamitats: fams, pestes i terratrèmols. Com que esdevingueren l'objecte de l'odi i sospita del poble, hi havia delators que per propi interès estaven disposats a traïr els innocents. Se'ls condemnava com a rebels en contra de l'imperi, com a enemics de la religió i com a la pesta de la societat. Molts d'ells eren lliurats a les feres o cremats vius en els amfiteatres” (*GC*, “La persecució dels primers segles”, pàg. 27 [43]).

Alhora, la dona (església) va fugir al desert (Apocalipsi 12:6). Se l'ha descrit amb dues ales com d'àguila. Això dona la idea de fugir a la recerca d'ajuda. Ella va ser cuidada en el desert, i la serp, o Satanàs, no va poder arribar-hi (Apocalipsi 12:14). Déu sempre ha conservat un romanent, fins i tot durant les persecucions importants, i ho tornarà a fer en el temps de la fi.

En el context dels perills dels últims dies, Crist va dir al seu poble: “Jo sóc amb vosaltres tots els dies fins a la fi dels temps” (Mateu 28:20, SBT). Com entenem aquesta meravellosa promesa, fins i tot davant del vast martiri de molts dels seus seguidors? (Veure Romans 8:31-39; Mateu 10:28.)

Res, ni tan sols la persecució, ni la fam, ni la mort ens pot separar de l'amor de Déu. La presència de Crist amb nosaltres, ja sigui ara o en els últims temps, no vol dir que ens lliurarem del dolor, del patiment, de les proves o, fins i tot, de la mort. Mai se'ns va prometre aquestes exempcions en aquesta vida. Sí vol dir que, per mitjà de Jesús i del que ell va fer per nosaltres, podem viure amb l'esperança i la promesa que Déu és amb nosaltres en aquestes proves i que tenim la promesa de vida eterna al cel nou i la Terra Nova. Podem viure amb l'esperança que, més enllà del que ens passi aquí, igual que Pau, podem estar segurs que “tinc reservada la corona de justícia que el Senyor, el jutge just, em donarà aquell dia; i no sols a mi, sinó també a tots els qui han anhelat la seva vinguda” (2 Timoteu 4:8). Nosaltres, qui hem “estimat la seva manifestació” (*SBT*), podem reclamar aquesta esperança i promesa per a nosaltres també.

LA LLEI I L'EVANGELI

Com adventistes del setè dia, el nostre nom proclama gran part del que representem. El vocable *adventista* assenyala la nostra creença en la segona vinguda de Jesús, una veritat que només pot existir a causa del que Crist va fer amb la seva mort expiatòria en el seu primer adveniment. L'expressió “*del setè dia*” representa el dia de repòs sabàtic, que apunta a la nostra creença no només en aquest Manament específic, sinó també inclou implícitament tot els Manaments. Per tant, el nostre nom *Adventista del Setè Dia* assenyala dos components fonamentals i inseparables de la veritat present: la Llei i l'evangeli.

De quina manera aquests versicles indiquen l'estret vincle entre la Llei i l'evangeli?

Jeremies 44:23

Romans 3:20-26

Romans 7:7

L'evangeli és una bona notícia, la bona nova que, encara que hàgim pecat en infringir la Llei de Déu, podem rebre el perdó dels nostres pecats per mitjà de la fe en allò que Crist va fer per nosaltres a la Creu. A més, se'ns ha donat el poder d'obeir plenament aquesta Llei.

Llavors, no és d'estranyar que, en el context dels darrers dies, quan la Gran Controvèrsia brami amb especial ferocitat, es descrigui al poble de Déu d'una manera molt específica.

Llegeix Apocalipsi 14:12. De quina manera revela aquest versicle el vincle entre la Llei i l'evangeli?

Com adventistes del setè dia, un poble que creu en l'obediència a la Llei de Déu, de quina manera podem mostrar als altres que l'obediència a la Llei no és legalisme, sinó que és una conseqüència natural d'estimar a Déu i ser salvats per ell? De quina manera versicles com Deuteronomi 11:1 i 1 Joan 5:3 poden reforçar aquest tema?

PER ESTUDIAR I MEDITAR: Llegeix Apocalipsi 12:9 al 12; i “El origen del mal”, a *Patriarcas y profetas*, pàgs. 11-23.

“Mentre tots els éssers creats van reconèixer la lleialtat de l'amor, hi va haver perfecta harmonia en l'univers de Déu. Complir els desigms del seu Creador era el goig de les hosts celestials. Es delectaven en reflectir la glòria de Déu i en manifestar-li lloança. I, mentre l'amor de Déu va ser suprem, l'amor d'uns per altres va ser confiat i desinteressat. No hi havia nota de discòrdia que fes malbé les harmonies celestials. Però, es va produir un canvi en aquest estat de felicitat. Hi va haver un que va pervertir la llibertat que Déu havia atorgat a les seves criatures. El pecat es va originar a aquell que, després de Crist, havia estat el més honrat per Déu” (PP 13).

Observa les paraules d'Ellen G. White: “la lleialtat de l'amor”. Aquests mots poderosos, plens de significat, apunten al fet que l'amor condueix a la lleialtat, a la fidelitat. Un cònjuge que estima a la seva parella manifestarà aquest amor a través de la lleialtat. Va ser així amb aquests éssers celestials, i així hauria de ser ara amb nosaltres en la nostra relació amb Déu.

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Quines evidències bíbliques tenim, que indiquin la realitat no només de Satanàs, sinó també del seu paper a la Gran Controvèrsia? De quines formes podem ajudar a altres a entendre que Satanàs és un ésser real i personal, i no només un símbol del mal en el cor humà?
2. Com adventistes del setè dia, hem estat beneïts amb una quantitat increïble de coneixement pel que fa a la veritat bíblica. Encara que aquest coneixement és meravellós, per què tenir-lo no és suficient per salvar-nos? Què ens cal a més del coneixement intel·lectual?
3. De quines maneres has experimentat la presència de Jesús en la teva vida, fins i tot ara? Com poden ajudar-te aquestes experiències en qualsevol temps d'angoixa que hakis d'afrontar?
4. A classe, dialogueu sobre l'expressió “la lleialtat de l'amor”. En quin sentit aquesta idea pot ajudar-nos a entendre millor la relació entre la Llei i la gràcia, i entre la fe i l'obediència? Què ens ensenya sobre la llibertat inherent a la idea de l'amor? Com podem revelar, fins i tot ara, la “lleialtat de l'amor”?

RESUM: Només la solució còsmica d'un altre món és apropiada per resoldre el problema còsmic d'aquest món. La manera com portem a terme les nostres vides hauria d'apuntar a aquest altre món.